

at de i dette kapitel indeholdte regler i modsætning til, hvad der gjaldt tidligere, også skal finde anvendelse i tilfælde af fuldstændigt særeje.

3. En vigtig ændring indeholdes i den nye bestemmelse i skiftelovens § 62 b, stk. 2, der er sålydende:

„Den efterlevende ægtefælle har altid ret til af boet at udtage så meget, at værdien heraf sammenlagt med hans boslod og arvelod og hans særeje udgør indtil 12.000 kr.“

Ved lovforslagets fremsættelse i folketingsåret 1961-62 og genfremsættelse i folketingsåret 1962-63 var grænsen for ægtefællens udtagelsesret foreslået fastsat til 6.000 kr., men efter forhandlinger i de pågældende folketingsudvalg ændrede justitsministeren ved fremsættelsen i 1963-64 beløbet til 12.000 kr.

I det af justitsministeren nedsatte arvelovsudvalgs betænkning begrundes reglen med hensynet til den efterlevende ægtefælle. Et skifte under små kår vil gennemsnitlig være meget byrdefuldt for den efterlevende ægtefælle, og arvingerne vil ofte ikke få nogen økonomisk fordel, der står i forhold hertil.

4. I forbindelse med den nye bestemmelse i skiftelovens § 62 b, stk. 2, er der som § 57, stk. 1, i skifteloven gennemført en regel, hvorefter skifteretten kan udlægge såvel fællesboet som afdødes særeje til den efterlevende ægtefælle uden skiftebehandling, såfremt den skønner, at der under hensyn til ægtefællens særlige rettigheder intet bliver at udlodde til arvingerne, og ægtefællen erklærer at ville overtage ansvaret for afdødes gæld. Med udtrykket „ægtefællens særlige rettigheder“ tænkes der netop navnlig på bestemmelsen i § 62 b, stk. 2.

Også efter tidligere gældende ret var det muligt at *slutte helt små boer uden egentlig skiftebehandling*, idet sådanne boer efter skiftelovens § 10, stk. 1, kan udlægges til dækning af begravelsesomkostningerne. I hvert fald i København anvendes denne bestemmelse på boer af en størrelse på indtil ca. 3.000 kr.

5. Ved nye regler i skiftelovens §§ 62 d og 62 e er der taget stilling til et spørgsmål, som der tidligere har rådet